

MACROECONOMIA

El BCE creu que la caiguda de preus serà pitjor del previst inicialment

La inflació de l'eurozona va baixar al desembre per primer cop en cinc anys

ÀLEX FONT MANTÉ
BARCELONA

Mal inici d'any per a l'economia europea. Primer han sigut els creixents dubtes sobre Grècia i ara la confirmació d'una debilitat estructural en els preus, que es va traduir al desembre en un descens del 0,2%, la primera caiguda de la inflació en cinc anys. Fins ara els descensos de preus s'havien limitat als països de la perifèria, com Espanya o la mateixa Grècia, que fa prop de dos anys que està en franca deflació. Però la debilitat dels preus ja és un fenomen de tot Europa. I el que és pitjor, el BCE disposa d'informes interns –que no han sigut publicats– que indiquen que l'evolució dels preus serà pitjor del que s'havia previst fins ara, segons ha pogut saber l'ARA de fonts del banc que han tingut accés als estudis.

Això explicaria que en les últimes setmanes la cúpula del BCE hagi apujat el to de veu. El president de l'ens, Mario Draghi, va deixar entreveure divendres que el banc podria iniciar la compra massiva de deute públic aquest mateix mes. Aquesta és una de les últimes grans bales que li queden al BCE (a dins de la llei) per intentar reanimar l'economia i, en

últim terme, fer créixer els preus fins a l'entorn del 2%, que és el que el banc està obligat a fer, segons estableix el seu mandat, pactat el 2003.

El fet que aquests informes del BCE no s'hagin publicat pot respondre a la voluntat de no empitjorar les expectatives de la població. La deflació (és a dir, una caiguda sostinguda i generalitzada dels preus) té dos grans efectes. Un és purament psicològic: com que els ciutadans

Avisos
Draghi ja ha reconegut que la deflació és "un risc que cal eliminar"

dans saben que els preus seguiran caient, posposen les compres i, per tant, deixen de consumir i l'economia es paralitza. Aquesta és una possibilitat que el mateix Draghi ha assenyalat i, per tant, el BCE ha sigut sempre molt curós de no parlar obertament de deflació, si bé el seu president ha reconegut que "és un risc que cal eliminar". El segon efecte de la deflació és que els països amb molt deute han de fer un esforç

més gran per tornar aquest deute. Tenint en compte que la gran majoria d'estats europeus estan sobreindeutats, aquest problema els afectaria de ple. Hi ha economistes que dubten que la deflació sigui un problema greu (llegiu el bitllet de Miquel Puig en aquesta pàgina), però d'altres alerten que és un cercle viciós del qual costa molt escapar. "Els economistes sabem manejar una situació inflacionista bastant bé, però som inútils a l'hora de resoldre una deflació", avisa el catedràtic José García Montalvo.

EL BITLLET

Espantant els ingenus

Imagini's un país on en els últims 20 anys l'atur no hagués pujat mai del 5% i que gaudís d'una de les rendes per càpita més altes i més ben distribuïdes del món. No és un somni, és el Japó. Ara bé, al Japó els preus són ara una mica (un 0,3%) més baixos que fa disset anys: està en deflació.

La deflació no és cap problema per a la gent normal. Tampoc no és un problema per a l'economia real: ningú no deixa de comprar res perquè cregui que el seu preu no pujarà (o que baixarà mínimament). Tampoc no és un malson per als endeutats

(encara que una inflació vigorosa sí que és un somni per a ells; el problema és que havíem conclòs que les inflacions vigoroses acaben sent un malson).

La deflació només és un malson per als financers en general i per als especuladors en particular. És per això que ara clamen perquè el BCE inundi Europa d'euros. Això no tindria cap impacte sobre la gent normal (ja s'ha provat al Japó), però segur que produiria bombolles financeres que aprofitarien els de sempre.

MIQUEL PUIG
ECONOMISTA

Atonia generalitzada

El descens del preu de l'energia (arrossegat especialment per la caiguda del petroli) explica bona part de la caiguda de preus del desembre a l'eurozona. Segons les dades avançades ahir per Eurostat, els preus energètics van baixar un 6,3% respecte a un any enrere, una caiguda que més que duplica la del novembre. Ara bé, la debilitat de la inflació s'estén a la majoria d'àrees de l'economia: el menjar, l'alcohol i el tabac es van estancar en el 0%, igual que els productes industrials no vinculats a l'energia. Només els serveis van créixer (ho van fer un 1,2%).

L'últim cop que els preus van baixar va ser el 2009, en la primera eta-

L'euro segueix caient i està en mínims de nou anys

ARA
BARCELONA

L'euro segueix la seva llarga caiguda i ja només es canvia a 1,181 dòlars, el nivell més baix des de fa nou anys. Cal remuntar-se a abans de la crisi, a l'any 2006, per trobar la moneda comuna europea en un nivell tan baix. Tot i que l'euro va començar l'any amb un canvi d'1,21 dòlars, la seva depreciació ja fa que pugui perdre fins i tot la barrera dels 1,18 dòlars per euro.

Aquesta situació afavoreix notablement les exportacions europees en un moment en què havien deixat de créixer amb la força dels anys an-

teriors. Per ara, doncs, el descens poden ser bones notícies per a l'economia, si bé els productes elaborats fora de l'eurozona seran més cars per als ciutadans europeus.

Les notícies macroeconòmiques del dia també van venir marcades per la pujada en la prima de risc espanyola. L'indicador, que marca el sobrepreu a què es finança Espanya respecte a Alemanya, va pujar de 115 punts a 122. Divendres de la setmana passada la prima de risc es va situar per sota dels 100 punts per primera vegada des del 2010.

Aquella bona tendència, impulsada per unes declaracions del president del BCE, Mario Draghi, en què anunciava un ambiciós paquet

de mesures per reactivar l'economia europea i allunyar el creixent risc de deflació s'ha capgirat en els últims dies. No obstant, la prima de risc espanyola està molt lluny de les cotes que va assolir durant el juliol del 2012, quan hi havia risc de trencament de l'euro i es va situar en els 650 punts.

Pilota per a Draghi

Tot plegat augmenta les expectatives de cara a la reunió del BCE del 22 de gener, en què es podria anunciar l'esperat programa de compra de deute públic i que arribarà només tres dies abans de les eleccions anticipades de Grècia, de les quals està pendent tota la zona euro. —

Tendència
La inflació europea fa més de tres anys que està en descens sostingut

Petroli
El cru baixa de 50 dòlars i Merrill Lynch prediu que encara caurà dels 40 dòlars

pa de la crisi. Però va ser una fetada puntual: hi va haver una caiguda sobtada i una recuperació igual de veloç, si bé la inflació no va tornar a créixer amb la mateixa força que abans de la crisi.

Cinc anys després la situació és diferent. Veient el gràfic que il·lustra aquesta pàgina s'observa com el descens de preus és una tendència constant dels últims tres anys i que, per tant, no respon a una sotragada com la de l'inici de la crisi. Els informes del BCE reforcen la tesi que es tracta d'una tendència que es mantindrà en els pròxims mesos i anys.

De fet, tot indica que l'energia seguirà empenyent els preus cap avall. Ahir el petroli Brent va baixar dels 50 dòlars per primer cop des del 2009, tot i que després es va recuperar lleugerament, fins als 51 dòlars. En qualsevol cas, diversos analistes creuen que el cru seguirà baixant. El banc nord-americà Merrill Lynch va predir que el barril de Brent baixarà de 40 dòlars perquè la demanda s'està estancant mentre països com Rússia n'augmenten la producció. La pressió deflacionista, per tant, previsiblement es mantindrà en aquest àmbit.

No tot és necessàriament negatiu: la rebaixa de preus de l'energia serà més que benvinguda pels consumidors, que ara veuen com se'ls ha abaratit omplir el dipòsit dels seus vehicles. I també per les empreses que, després de les retallades de sous que han aplicat, en els últims mesos es queixaven amb força dels elevats costos energètics que pagaven. Ara bé, la pregunta és si l'eurozona està preparada per a la deflació, un escenari que no ha viscut mai. —

Ajustamos el cinturón a nuestros precios.

Compra hasta el 20 de enero en iberia.com

<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">34€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">Península, Oporto, Melilla y Baleares</p>	<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">49€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">Alemania, Gran Bretaña, Francia e Italia</p>	<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">69€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">Gran Canaria, Tenerife y Marruecos</p>
<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">249€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">Nueva York, Miami, Santo Domingo, Chicago, Boston, San José de Costa Rica, Panamá, Guatemala y San Salvador</p>	<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">349€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">Buenos Aires, Bogotá y Lima</p>	<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">389€</h1> <p style="font-size: 0.8em; color: white; margin: 0;">México D.F., Cancún, Santiago de Chile, Quito, Guayaquil, Caracas y Luanda</p>

Recuerda, con tu tarjeta Iberia Plus, conseguirás Avios para volar más lejos

Precios finales por trayecto en tarifa básica, comprando ida y vuelta en Iberia.com. Precios con salida desde Madrid en vuelos directos operados por Iberia, Iberia Regional, Air Nostrum, Iberia Express, British Airways o American Airlines. Consulta precio desde otros orígenes. Compra hasta el 20/01/2015. Para volar hasta el 26/06/2015 a destinos de América; y hasta el 17/06/2015 a destinos de España, Europa y África. Consulta condiciones y periodos de excepción en Iberia.com